

Бразилії, Аргентини, Венесуели є коригування показників обліку й звітності відповідно до рівня інфляції.

У виборі оптимальної системи ведення обліку значну роль відіграє чинна система законодавства. Хоча національні облікові системи істотно відрізняються одна від одної в силу соціально-економічних і політичних причин, їх сукупність можна умовно розділити на дві великі групи: «жорсткої регламентації» і «м'якого дозволу». В країнах першої групи, які представляють в основному Центральну Європу, «дозволено те, що дозволено», тому правила обліку чітко регламентовані та орієнтовані на законодавство держави. У другій групі країн, де превалює принцип – «дозволено те, що не заборонено» (США, Канада, Великобританія), відповідно більш гнучкі облікові системи.

На нашу думку, чинна система законодавства та сучасний стан економіки України передбачають необхідність функціонування системи бухгалтерського обліку, яка орієнтується на державні інтереси, підпорядковується потребам макроекономічного регулювання ринкових відносин і потребує чіткої регламентації облікових процедур. При цьому слід цивілізовано ставитись до захисту економічних інтересів власників та інвесторів. Поступове поглиблення та удосконалення ринкових відносин дозволить застосувати більш гнучку систему бухгалтерського обліку, яка орієнтуватиметься на широке коло інвесторів і пом'якшено регламентуватиметься законодавством держави.

Юлія Бужак

викладач,

Київський національний торговельно-економічний університет,
м. Київ

МЕНЕДЖМЕНТ ІМПОРТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Поняття "менеджмент імпоротної діяльності" - порівняно нове. Для того, щоб з'ясувати його суть і особливості, необхідно спочатку з'ясувати зміст поняття "зовнішньоекономічна діяльність", яка включає в себе експорт і імпорт.

На думку ряду спеціалістів, поняття "зовнішньоекономічна діяльність" (ЗЕД) з'явилося в Україні з початком економічної реформи, в 1987 р. Одним з центральних напрямків даної економічної реформи була децентралізація зовнішньої торгівлі, надання підприємствам права безпосереднього виходу на зовнішній ринок і стимулювання розвитку ЗЕД на рівні господарських суб'єктів [2]. В результаті проведення економічних реформ в зовнішній сфері сформувалося два поняття: "зовнішньоекономічні зв'язки" і "зовнішньоекономічна діяльність" (ЗЕД). На відміну від ЗЕЗ, які являють собою різні форми, засоби і методи зовнішньоекономічних відносин між країнами, ЗЕД висвітлює зовнішньоекономічну діяльність на рівні виробничих структур (фірм, організацій, підприємств, об'єднань і т.д.). ЗЕД можна визначити як сукупність виробничо-господарських, організаційно-економічних і оперативних-комерційних функцій підприємства, пов'язаних з його виходом на зовнішній ринок та участю в зовнішньоекономічних операціях.

Основними мотивами розвитку імпоротної діяльності на рівні підприємства є:

1. Розширення ринку збуту своєї продукції за національні межі з метою максималізації прибутку.
2. Закупка необхідної імпоротної сировини, комплектуючих виробів, нових технологій і обладнання за кордоном.
3. Залучення іноземних інвестицій з метою модернізації виробництва, зміцнення свого потенціалу і конкурентних позицій на світових товарних ринках.

4. Участь в міжнародному розподілі праці, спеціалізації і кооперуванні виробництва з метою успішного розвитку національної економіки.

Мета управління підприємством - це кінцевий бажаний результат, що досягається шляхом не тільки внутрішніх, але й зовнішніх (міжнародних) факторів економічного росту. Оскільки імпортна діяльність як об'єкт даного виду управління являється складовою частиною господарської діяльності підприємства, то і менеджмент імпоротної діяльності розглядається як складова частина загального менеджменту підприємства. Такий підхід до визначення поняття менеджменту імпоротної діяльності має важливе практичне значення.

Отже, в данному випадку в ролі системи управління виступає зовнішньоторговельний апарат управління підприємства, а в ролі системи, якою управляють (об'єкт управління), виступають виробничі, функціональні та інші підрозділи даного підприємства, які приймають участь в імпортних операціях, з урахуванням обраної зовнішньоекономічної стратегії; крім того, менеджмент імпоротної діяльності охоплює більш широкий територіальний простір, різний по наявності природних багатств, кліматичних, часових, соціальних та інших факторів.

Література

1. Добродух П. С. Альтернативні моделі розвитку України в ЗЕ середовищі // Факти. -2007. - №12
2. Дроздова Г.М. Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності підприємства:" Навч.посібник. - Київ: ЦУЛ, 2004. – 172 с.

Наталія Бундзяк
магістр,

Івано-Франківський інститут менеджменту ТНЕУ,
м. Івано-Франківськ

ПРОБЛЕМИ ПОДАТКОВИХ НАДХОДЖЕНЬ ДО ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ

Авторитет держави і повага до неї визначаються насамперед реальністю виконання покладених на неї конституційних зобов'язань забезпечувати належний рівень життя кожного громадянина і держави в цілому. Для цього необхідно дієво впливати на формування Валового внутрішнього продукту (далі ВВП) і раціонально розподіляти та перерозподіляти його. Розподілений ВВП знаходить своє відображення у доходах бюджету, а забезпечення конституційних зобов'язань держави у його видатках [1, с.134].

Відсутність чіткої регламентації відносин у сфері оподаткування, наявність "тіньової" економіки призводить до недоотримання доходів державним бюджетом, до наявності значної кількості податків і зборів з малим фіскальним значенням, які важко адмініструвати. Завищені, порівняно зі станом розвитку економіки України, ставки деяких податків свідчать про неефективність системи формування доходів державного бюджету.

Багато вчених-економістів розглядали дане питання, зокрема: Барановська І.В., Борейко В.І., Буряк П.Ю., Кальмук О.В., Карпінський Б.А., Огонь Ц.Г. та інші. Вони досліджували проблему формування доходів бюджету і визначали різні шляхи її вирішення.

Метою даної роботи є аналіз формування доходів загального фонду державного бюджету і оцінка проблем надходжень податку на додану вартість (далі ПДВ) до нього.